



Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4101-00477

10. juni 2013

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer har i brev af 17. maj 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 111 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 111 (alm. del)

Ministeren bedes redegøre for Natur- og Miljøklagenævnets og Naturstyrelsens inddragelse af hensynet til, om en afgørelse kan danne præcedens, i afgørelse af sager om dispensation fra forbuddet mod tilstandsændringer inden for strandbeskyttelseslinjen. Ministeren bedes endvidere redegøre for det juridiske grundlag for inddragelsen af et sådant hensyn i afgørelser, og om inddragelsen af hensynet til præcedens ikke sætter almindelige rimelighedsbetragtninger og proportionalitetsprincippet ud af kraft i de konkrete sager?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 1, kan der dispenseres fra forbuddet mod tilstandsændringer inden for strandbeskyttelseslinjen, hvis der foreligger et ”særligt tilfælde”.

Det følger af lovens ordlyd og forarbejder - herunder den lovgivning om strandbeskyttelse, der ligger forud for den nugældende bestemmelse - at dispensationsadgangen skal administreres restriktivt. Dispensationer kan herefter kun meddeles, såfremt der foreligger særlige omstændigheder.

Hensynet til at undgå uønskede præcedensvirkninger har en snæver sammenhæng med den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning. Det gælder både på den måde, at risiko for præcedens indgår som en omstændighed, der kan tale imod en dispensation, og at udelukkelsen af præcedensvirkning kan være en medvirkende begrundelse for at meddele dispensation.

Alle dispensationsansøgninger vurderes konkret og individuelt, dvs. alle omstændigheder i sagen indgår i den samlede afvejning af om dispensation kan gives, herunder bl.a. hensynet til præcedens og proportionalitet.”

Pia Olsen Dyhr

/

Sven Koefoed-Hansen